

Ta cùng đi cho vui

Một lần Bác Hồ cùng một số cán bộ đi công tác. Vì đường xa, núi cao, mọi người mời Bác đi ngựa. Nhìn anh em Bác nói:

- Chúng ta có bảy người mà ngựa chỉ có một, Bác cười sao tiện.

Một chiến sĩ nhanh nhẩu thưa:

- Thưa Bác, chúng cháu còn trẻ, Bác tuổi cao, công việc nhiều, đường xa nên mời Bác lên ngựa ạ.

Bác cười vui rồi nói:

- Ủ, để rồi xem đi đường các chú có theo kịp Bác không?

Thấy mọi người đang phân vân, Bác liền bảo:

- Thôi được, ta cho ngựa theo để nó thồ hộ ba lô, lương thực. Đi đường ai mệt thì cười, Bác mệt Bác cũng sẽ cười.

Ngày đầu đi chừng được ba mươi cây số và phải vượt hai con suối to. Ngày thứ hai ra đi từ bốn giờ sáng đến tối mịt mới nghỉ chân. Bữa cơm tối ngoài món "thịt hộp Việt Minh" mang theo còn có bát canh rau tự túc. Đang ăn, Bác nói đùa:

- Rau tàu bay có khác. Ăn vào thấy nhẹ cả người, lại như có cả mùi xăng.

Tất cả như quên hết mệt nhọc cùng Bác cười vui.

Hiểu lòng chiến sĩ, Bác lại động viên:

- Bác mệt thì các chú cũng mệt. Thôi, ta cùng đi cho vui.